

فرهنگ ماد

فرخ ملکزاده
استادیار دانشکده ادبیات

در زمان دیوکس^{۱۱} (۷۰۸ - ۶۵۵ پ.م) و فروریش «خشتربه»^{۱۲} (۶۳۳ - ۶۵۵ ب.م) و هووختر «کیاکار»^{۱۳} (۵۸۵ - ۶۳۳ ب.م) نیز این حیلات ادامه داشت تا اینکه کیاکار با کمک شاه بابل تابعیولاسار^{۱۴} فرزند بلایینی^{۱۵} بحکومت ۱۲۰۰ ساله امبراطوری آشوریها خاتمه داد.

انگیزه و علل یورش و هجوم هیئتگی آشوریها به ماد چه میتوانست باشد؟ جواب این سوال را در تروت و هنر و تمدن و هبستگی و قدرت مادی‌ها باید جستجو نمود که علاوه بر فرهنگ و هنر ماد استگی پیدا میکند و بحاجت که باختصار درباره فرهنگ ماد صحبت نمائیم.

یکی از مشکلات کلی در مطالعه فرهنگ ماد مثنه خطا و کنایت است. بیشتر در هزاره اول پ.م مادها دارای خط و کتابتی بوده‌اند و فرمائی که راجع به همه اموال و دارای تهیلات که در قرن نهم یا هشتم پ.م از طرف شاهک آبدادانا بزبان آکدی بنام یک مرد آشوری صادر شده است^{۱۶} دلیلی است بر وجود خط و کتابت مادها.

کلمه ماد بزبان پارسی باستانی ماد^۱، بزبان عیلامی نوماتاپه^۲، بزبان آشوری مادای، آمادای، ماتای^۳، بزبان ارمنی قدیم مار - ل^۴، بزبان عبری قدیم مادای^۵ بزبان یونانی قدیم هیڈی^۶، واژه‌بازان اشکانیان ببعد مای و ماء گفته‌اند.

اقوام ماد مستهای از آریائی‌ها میباشند که شاید از راه فرقان ب شمال ایران آمدند و در قسمت‌های از ری تازاگروس و از شمال‌غرب تا رود کورو ساکن شده و اکباتان را مرکز دولت خود نموده بودند^۷. این قوم با استفاده از تئاتر آشوری از قرن ۱۲ پ.م تا اواخر قرن ۷ پ.م بارها مورد هجوم و غارت و تار آشوریها قرار گرفته است تیگلات پیلس اول^۸ در حدود اوایل قرن ۱۲ پ.م باراضی آنها حمله و شلمنسر سوم در سال ۸۳۶ پ.م به سرکوبی شورشی که در ناحیه پاطاق (واقع در شرق آشور) رخ داده بود پرداخت و همین زمان رسماً با فرمانروایان پارساوا نیز مذاکراتی نمود و در بازگشت از طرف جنوب شرقی، با مادها که در جنوب شرقی دریاچه ارومیه (شیکانه) ساکن بودند موافق گردید و لی تا این زمان مادها قدرت واحدی نداشته و بعورت ملوک‌الطوایف در نقاط مختلف که فاقد حصار و پرچ و بارو بود زندگی میکردند^۹.

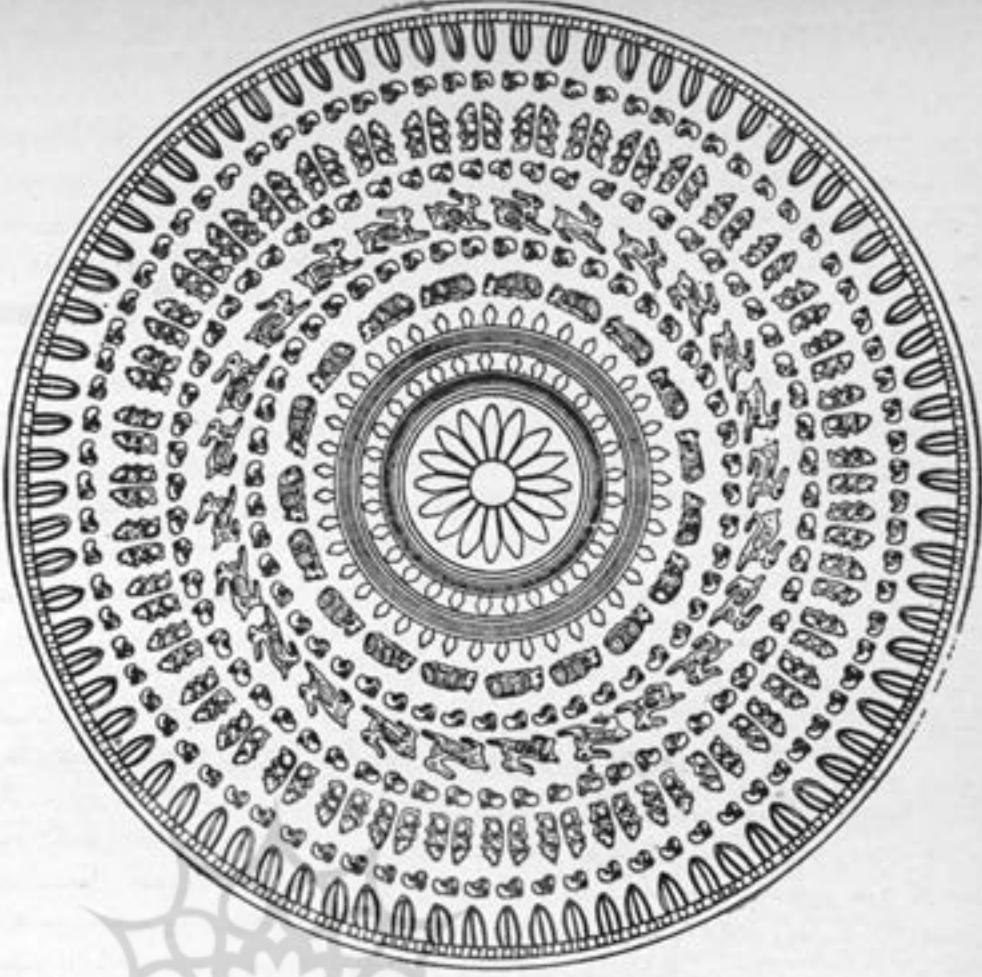
شمی آداد پنجم نیز در سال ۸۲۵ پ.م پس از حمله سختی که به پارساوا و اراضی مانایی‌ها نمود سر زمین مادهاران را به آتش کشاند و چنانچه قدرت چشمگیری مثل اوراز توپیها سد راه آشوری‌ها نبود شاید بتوان تصور نمود که بارها مادها توسط آشوریها از میان رفته بودند.

حمله آشوریها بمناطق ماد منحصر بجدد مورد ذکر شده نبود زیرا اکثر فرمانروایان آشوری بجز آنها یکه ذکر شد مثل تیگلات پیلس‌چهارم در سال ۷۴۴ و ۷۳۷ پ.م و سارگن دوم در ۷۲۲ پ.م نیز بعد حمله کرده و حتی دیا کو^{۱۰} (مؤسس سلسله ماد) را دستگیر و باتفاق خانواده‌اش به محلی در شام موسوم به حمام تبعید نمود. آسور حیدرین نیز در ۶۷۲ پ.م مثل سایرین با لشگر اینوه خود اعمال شاهان آشور را در ماد تکرار نمود.

mata-pe	- ۲	māda	- ۱
mar-k	- ۴	matāi — ámadāi	- ۳
		madāi	
matāi — ámadāi	- ۳	madāi	
mèdoi — mādoi	- ۶	madai	- ۵
		(تاریخ ماد)	
		— نگاه کنید به:	- ۷

- R. Ghirshman, Iran des Origines à l'Islam, payot Paris 1951, p. 56 - 106.
 [Toukoulti-Apal-Esharra] Teglat Phalasar - ۸
 - نگاه کنید به کتاب ایران‌شهر جلد اول چاپ تهران ۱۳۴۲ سفحه ۲۸۷ (نشریه شاره ۲۲ یوتکو در ایران).
 Deioces — Diokes - ۱۱ Daiaukku - ۱۰
 Kyaxar - ۱۳ Kshattrita — Phraorte - ۱۲
 Nabopolassar — Nabu-apal-usur - ۱۴
 Bel-ibni - ۱۵
 - این سند مفقود شده است نگاه کنید به:

E. Herzfeld, Iran in the Ancient East, 1941, p. 195.

۱- بشتاب نقره‌ای از زیوه
قرن هشتم پ.م.

فر او ای وجود دارد^{۱۶}. و چه بسا این خط مأخوذ از خط تمدنی بوده است که در او اخر هزاره دوم واوایل هزاره اول پ.م در منطقه گیلان و مازندران مرکزی داشته و تمدن شان تا نواحی کاشان و از جنوب غربی تا لرستان و در شمال تا قفقاز گسترش یافته بود که نمونه‌ای از خط میخ آنها را استاد ارجمند دکتر نگهبان در حفريات مارلیک پذشت آورده‌اند و پروفسور کامرون استاد خطوط باستانی خاورمیانه دانشگاه میشیگان نیز پس از مطالعه آن معتقد است که این خط نمیتواند جدیدتر از اواخر هزاره دوم واوائل هزاره اول باشد^{۱۷} به صورت کشفیات و تحقیقات

۱۷ - نگاه کنید به تاریخ ماد تالیف ا.م. دیاکوف (ترجمه کریم کتاورز) تهران ۱۳۴۵ صفحه ۷۴۱ توضیح شاره ۱۳.

۱۸ - نگاه کنید به کتاب ایران از آغاز تا اسلام تالیف گیرشن (ترجمه دکتر محمد معین) تهران ۱۳۹۶ صفحات ۹۷-۹۹.

۱۹ - نگاه کنید به :

A. Meillet — E. Benveniste, Grammaire du vieux Persé, Paris 1931, p. 7 ff; E. Herzfeld, «Die Magna Charta von Susa» AMI, III, 3, p. 93. (Archaeologische Mitteilungen aus Iran = AMI

۲۰ - نگاه کنید به کتاب مارلیک پقلم استاد ارجمند دکتر نگهبان

تهران ۱۳۴۳ صفحه ۲۷.

ولی اینرا هم میتوود حدس زد که مانتایان خط و کتابتی داشته‌اند که از خط اورارتی مأخوذ بوده است سارگون دوم در گزارش سال ۷۱۴ پ.م خوش میگوید که اولوسونوپادشاه ماننا سنگ یادگار خوش را وقف وی کرده است (که در آن باره محترمانه سخن رفته است) برای سنگها غالباً نوشته‌های نیز وجود داشته است^{۱۸} که باحتمال قوى خط مزبور نوعی از خطوط میخی بوده است. در نواحی اطراف دریاچه ارومیه هیر و گلیفهای نیز مشابه با هیر و گلیفهای اورارتی متداول بوده است که نمونه آنرا در بشتاب نقره‌ای که در زیوه پیدا شده (شکل ۱) و هیر و گلیفهای نیز در روی آن منقوش است می‌بینیم^{۱۹} (شکل ۲) ولی متناسبانه از ساکنان ماد مرکزی هیچگوئه مدرک خطی بذست نیامده است.

ولی اصل و متشا خلط پارسی باستان (میخی) را باید در ماد جستجو نمود زیرا در زمان کورش دوم و اواسط قرن ششم پ.م خط پارسی باستانی متداول بوده و این خط نیز با خط میخی بابلی و عیلامی کاملاً متفاوت است و با وجود نکات اشترانکی که با سایر خطوط آسیای قدیم دارد نمیتوان آنرا مأخوذ از آنها دانست.

در سنگ نیشته‌های پادشاهان هخامنشی لغات مادی

و بعقیده عده زیادی از دانشمندان کیش مزدا یا زرتشتیگری در میان صاحبان نامهای فوق الذکر رواج داشته است^{۲۱} و این نامها دلیلی است که از قرن ۹ تا ۷ پ. م اعتقاد به مزدا، اهورا وجود داشته و عده‌ای نیز معتقدند که درین مادها

E. Meyer, Die ältesten datierten Zeugnisse der Iranischen sprache, Kuhn's z.f. vgl. spr., 42, 1908 p. 14 ff.

بعدی صحبت این ادعا و یا چگونگی خط ماد را بهتر روشن خواهد ساخت.

کیش سرزمینهای غربی ماد با دین هوریان و تا اندازه‌ای آشوریان از یک نوع بوده است و در متون آشوری چندبار از خدایان ماتنا و غیره صحبت شده است واز روی نامهای ایرانی که با معتقدات معین دینی مربوط است با تجزیه و تحلیل آنها اطلاعاتی درباره کیش صاحبان نامها نیز میتوانیم بدست آوریم

٥١٥ ٣ ٦ ٤٠٩ ٢٧

٥١٥ ٣ ٦ ٤٠٩ ٢٧ ٥١٥ ٣ ٦ ٤٠٩ ٢٧ ٥١٥ ٣ ٦ ٤٠٩ ٢٧
٥١٥ ٣ ٦ ٤٠٩ ٢٧ ٥١٥ ٣ ٦ ٤٠٩ ٢٧ ٥١٥ ٣ ٦ ٤٠٩ ٢٧ ٥١٥ ٣ ٦ ٤٠٩ ٢٧

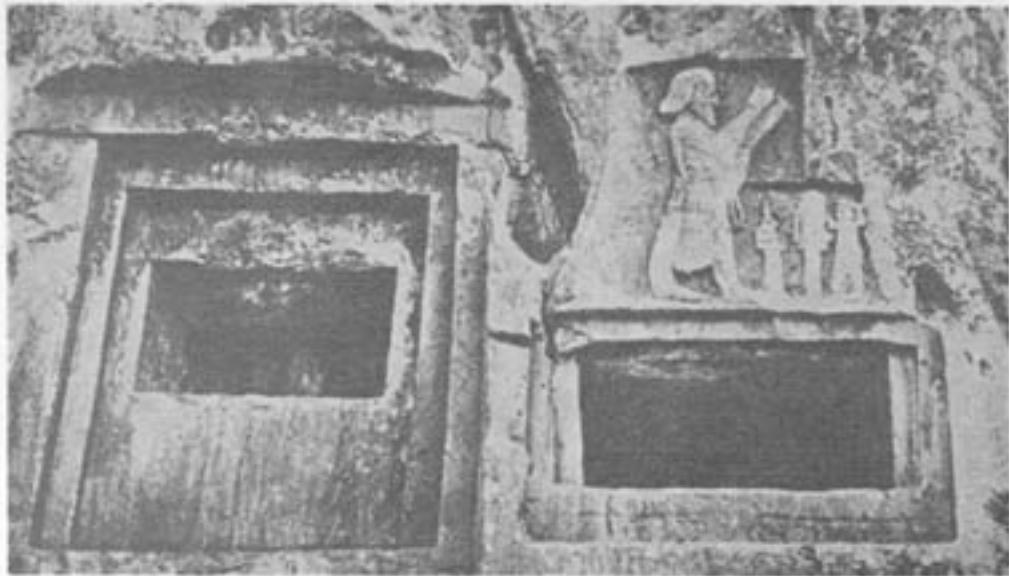
۴- نیشه هیروگلیفی روی
شقاب لقره‌ای مکثوف در زیوبه

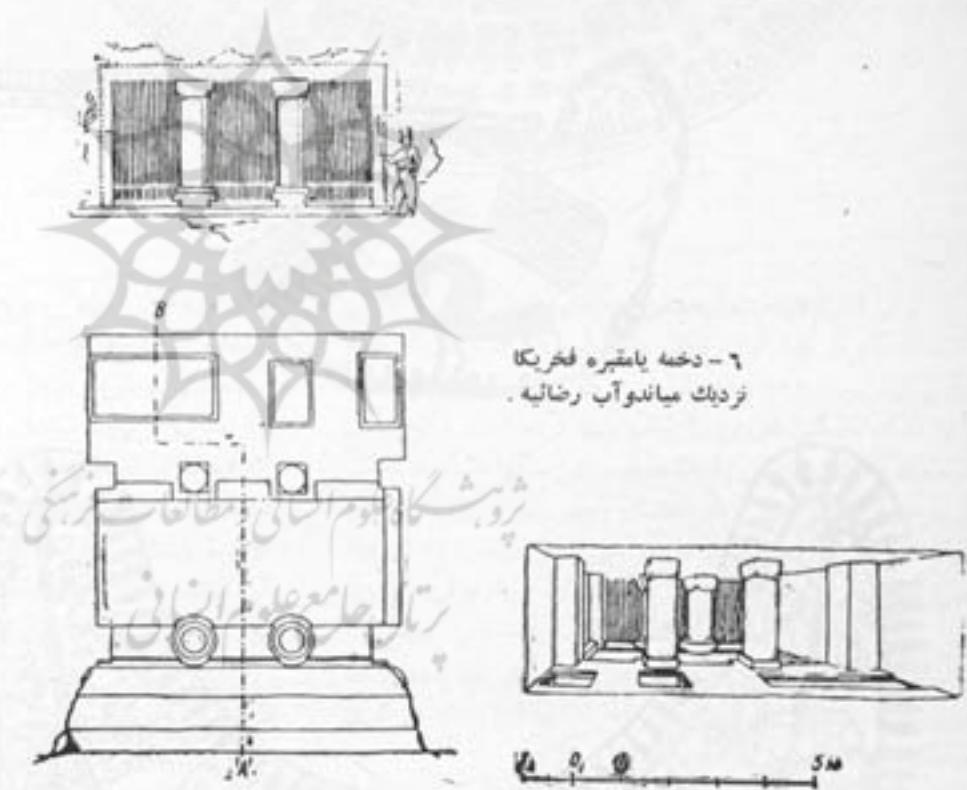
۳- ظرف زیبا و منقوش از ته
سیلک (پادشاهی) جنوب شرقی
ماد) آثار هزاره اول پ. م.

۴- سینه‌بند طلا از زیوبه هنر
مانانی «مادی» حدود قرن
هشتم پ. م.

۵ - دخمه سکاوند «ده نو»
در جنوب کرمانشاه . حدود
قرن ۸-۷ ب.م.

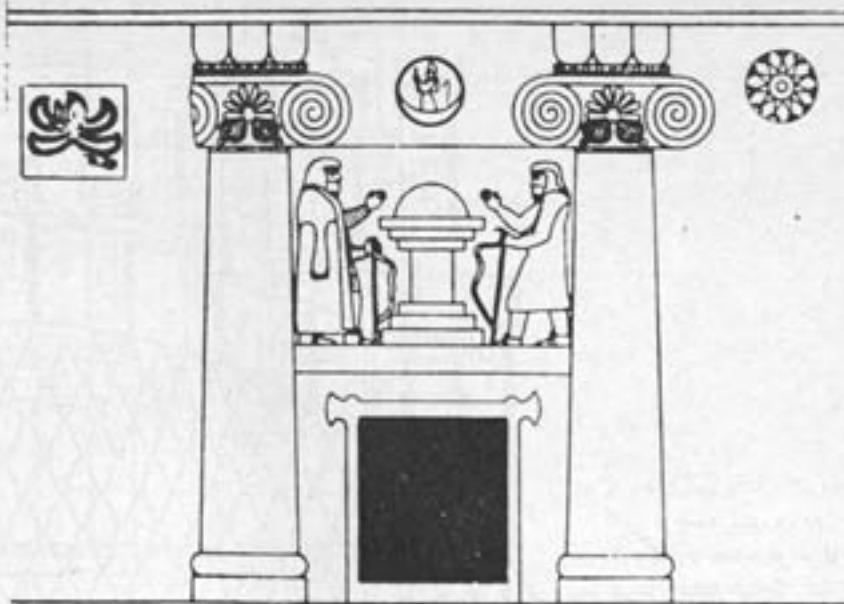
۶ - دخنه یا مقبره فخر بکا
زربدک میاندوآب رضابیه .

هرودت نیز در مورد کیش مادیها صحبتی نمیگند و در همینجا از مغان بحث مینماید که آنها کاهنان مادی میباشند^{۲۳}

۲۳ - از دوره اسلامی به بعد کلمه مغ در ادبیات شرقی بمعنی «آتش پرست» یا پیرو کیش زرتشتی آمده است .

تعلیمات اوستانی نیز رواج داشته^{۲۴} ولی بنکلی بوده که با شرایط محل تطبیق داده شده بود .

۲۴ - ولی نمیتوان نتیجه گرفت که ماد مرکز آفرینش تعلیمات اوستانی بوده است .

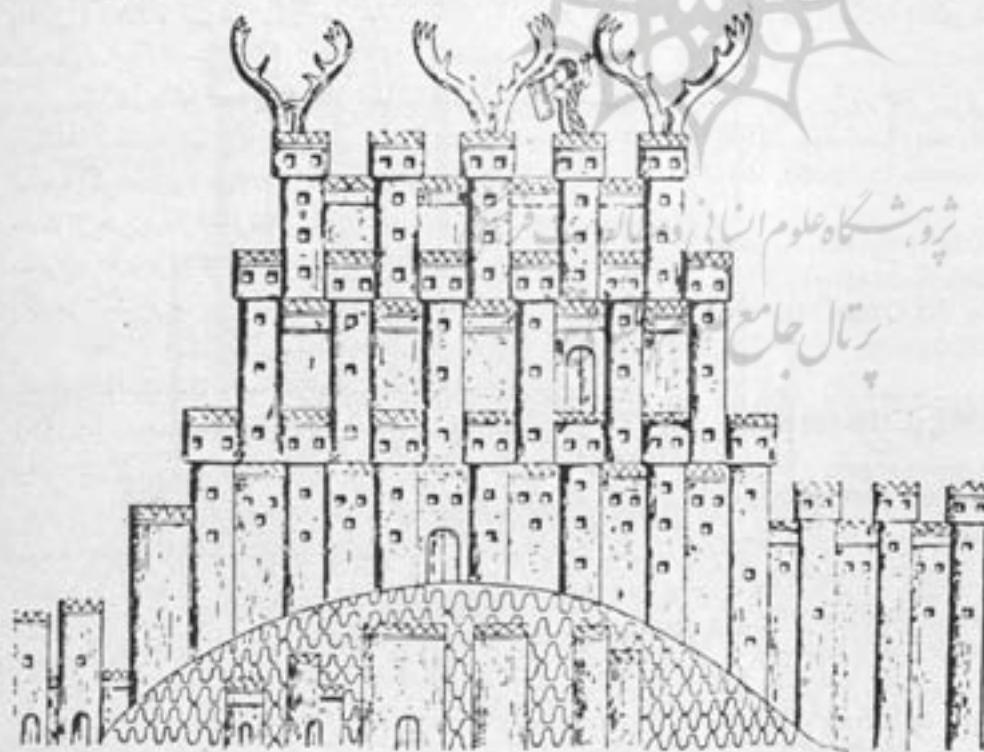

۷ - دخنه یامقبره قیز قابان
تزویج سلیمانیه، حدود
قرن ۶-۷ ب.م.

(شکل ۳) و گنجینه زیویه^{۲۵} (شکل ۴-۵) و مفرغی های

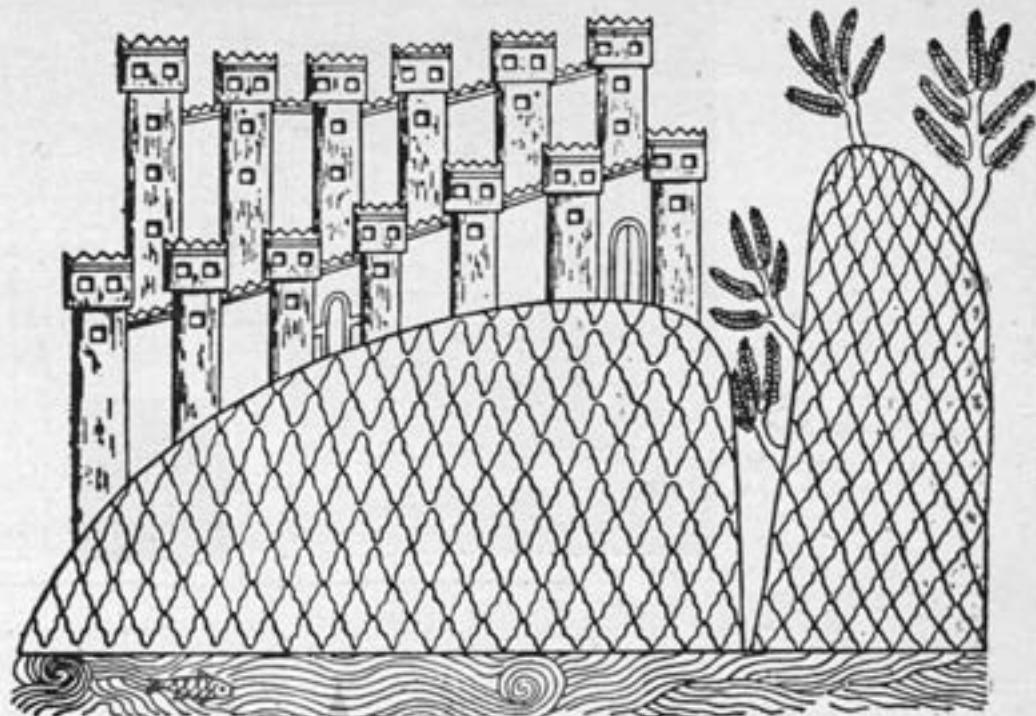
که از لحاظ دین رهبری پارسیان را بهده دارند^{۲۶}.
درباره ادبیات و علوم ماد اطلاع جالبی در دست نیست
و فقط از راه مطالعه آثار هنری آنها میتوان معلوماتی کسب
نمود. آثار مکشف در تپه گیان و گورستان B در سیالک

A. Godard, Le Trésor de Ziwiye, Harlem 1950.

۸ - دژ مادی گیشمی. از روی
نقش برجه آشوری در دور -
شاروکین کشف شده است.
حدود اواخر قرن هشتم ب.م.

۹ - دزی در ماننا - از روی
نقش بر جسته آشوری دور -
شاروکین . حدود اوخر قرن
ششم پ.م

از هنر معماری و خاندهای مسکونی و غیره آنهاست و ما با
معالجه آنها و مقایسه با هنر معماری هخامنشی میتوانیم هنر
معماری هاد را پایه و اساس معماری هخامنشی معرفی کنیم^{۲۰}
ولی با این فرق که هنر هخامنشی من بن استفاده از هنر محلی بیشتر
با هنر های بیگانه تلقیق شده است .

لرستان^{۲۱} وغیره مارا به شناسائی هنر ماد که جزوی از فرهنگ
آنها را تشکیل میدهد کماک مینماید زیرا شکل و فرم ظروف
واشیا و نقوش روی آنها مینمایند میین وضع جغرافیائی محل
و عقاید مذهبی و اجتماعی و گویای ارزش هنری آنها باشد
و حتی ارتباط و میزان تأثیر هنر های بیگانه را نیز در آنها
مشخص نماید .

در آثار ذکر شده نقاط اشتراکی با هنر آشور واورارتو
وسکاها دیده میشود که این نیز بمعنی تکامل هنر ماد باید
توجیه گردد زیرا در ابداع یک هنر عالی وجود دارد اخذ نقاط
مثبت از هنر دیگران و تطابق آن با محیط و تلقیق مطلوب آنها
بنحوی که برتری و اصالت خود را حفظ نماید یا که در کمالی
وطبیعی است و هنر ماد نیز دارای چنین خصائصی است ،
از نظر معماری مقابر یا دخمه هایی که در کوه کنده شده
و بجا مانده است مثل دخمه سکاوند «ده نو» در جنوب گرامنه^{۲۲}
(شکل ۶) ، دخمه فخر یکا تر دیک میاندواب رضایه (شکل ۶) ،
دخمه شیرین و فرهاد تر دیک صحنه کرامنه ، دخمه دکان
داد و تر دیک سریل ، دخمه قیز قاپان^{۲۳} و کورخ و گیج تر دیک
سلیمانیه (شکل ۷) وغیره و نقوش بر جسته ای که دور شاروکین
(خورس آباد) پیدست آمده است دزهای از ماده هار اینام دز کیشه سو
(شکل ۸) و دز مادی در ماننا (شکل ۹) و دز مادی خارخار
(شکل ۱۰) و دز کوهستانی مادی (شکل ۱۱) را نشان میدهد^{۲۴}
همچنین هرودوت نیز درباره حصارهای اکباتان وغیره
اطلاعات جالبی در اختیار ما میگذارد^{۲۵} که همه آنها نموداری

۲۶ - درباره آثار مفرغی لرستان نگاه کنید به :

A. Moortgat, Bronzegerät aus Luristan, 1932
V. Minorsky, «The Luristan Bronzes» in Apollo, 1931
p. 141 - 143; R. Ghirshman,
«Le dieu Zurvan sur les Bronzes du Luristan», Artibus
Asiae, vol. XXI, pp. 37 - 42 1958; K. Maxwell - Hys-
lop, «Note on a Luristan axe in the Otage Museum,
New Zealand» Iraq vol. XII, 1950 p. 52.

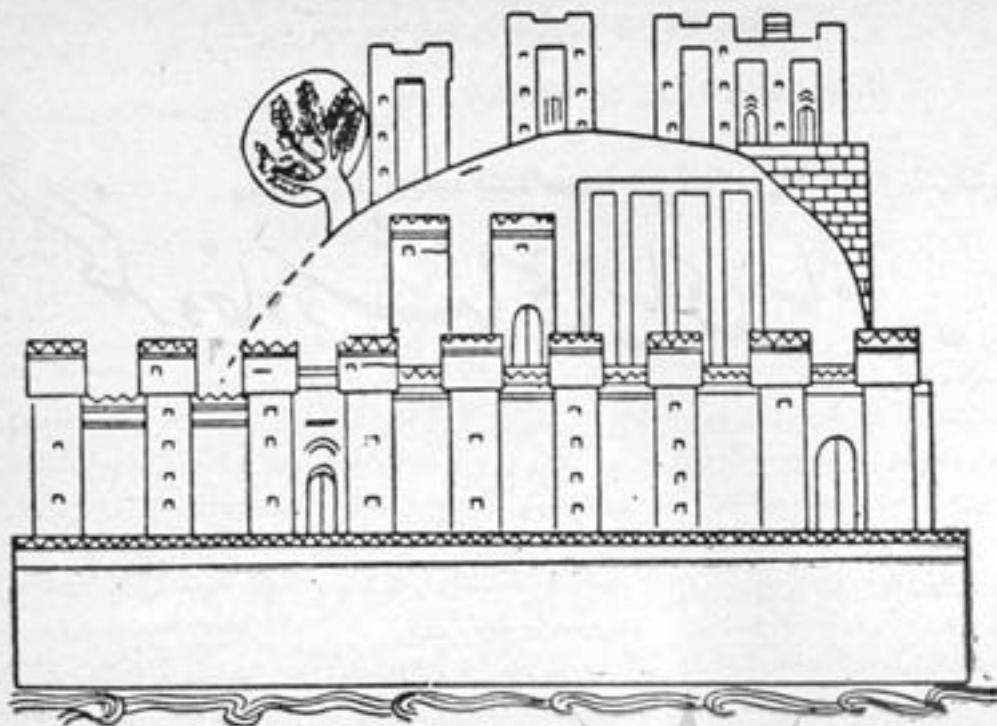
۲۷ - نگاه کنید به :

E. Porada, Iran Ancien, Paris 1963, p. 129-132 fig. 71.
E. Herzfeld, Iran in the Ancient East, 1941, p. 201 ff.
هنجین کتاب تاریخ ماد صفحات ۴۹۶ - ۵۰۸ و کتاب ایران از آغاز تا
اسلام صفحات ۱۰۱ - ۱۰۷ .

۲۹ - هرودوت I . ۹۸ .

۳۰ - برای بعض از دخمه های فوق الذکر بجز کتاب هر تقدیم نگاه
کنید به :

L. Vanden Berghe, Archéologie de l'Iran Ancien,
Leiden 1959, p. 101-121.

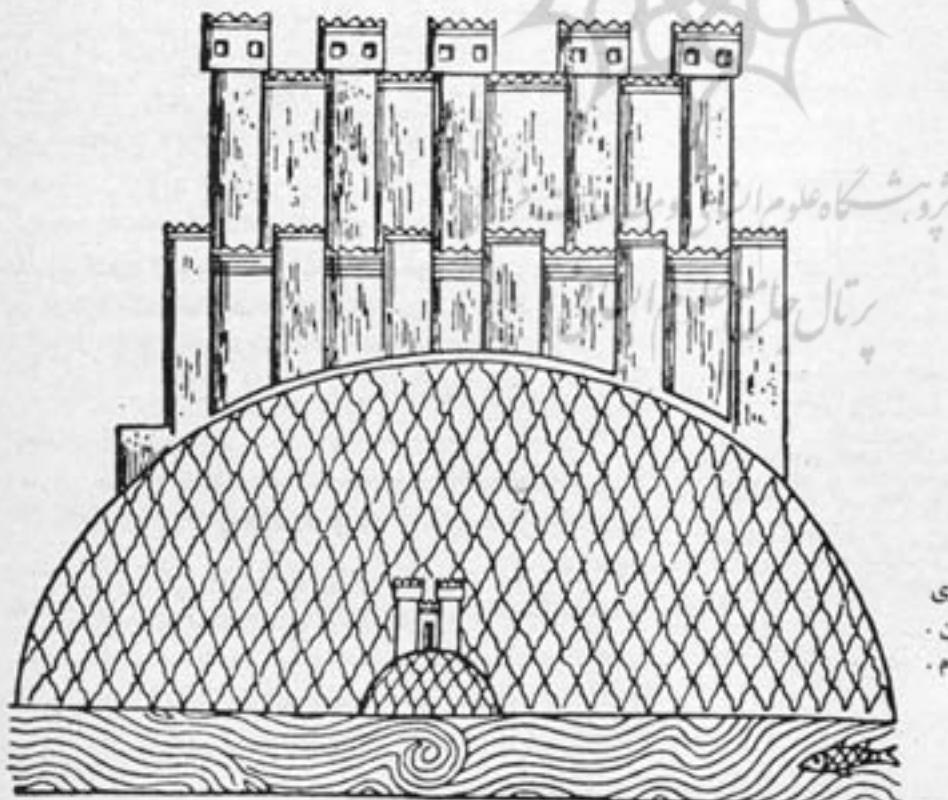
۱۰ - دژ مادی خارخار - از روی
نقش برجسته دور - شاروکین.
حدود اوایل قرن هشتم پ.م.

مخامنشی خواهد شد.

: ۳۱ - نگاه کنید به

T. Cuyler Young, «Godin Tepe», Iran (journal of The British Institute of Persian Studies) Vol. V London 1967, p. 139-40; Vol. VI 1968, p. 160-61.

حرثیات اخیر T. Cuyler Young نیز در گویندین تبه
نزدیک کنگاور کرمائشه^{۲۱} اطلاع بیشتری درباره هنر ماد و
بویزه معماری ماد در اختیار همه قرار خواهد داد که هائند
ومبداء، تأثیر و مقایسه جهت آپادانا و تالارهای ستوندار

۱۱ - یک دژ مادی - از روی
نقش برجسته دور - شاروکین.
حدود اوایل قرن هشتم پ.م.